

עת"א 65481/03/16 - חיים שמלצר נגד שרות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 65481-03-16 שמלצר נ' שרות בתי הסוהר

בפני	כבוד השופטת עמיתה ק. רג'ניאנו
העותר	חיים שמלצר
נגד	
המשיב	שרות בתי הסוהר

החלטה

1. עניינה של העתירה - החזרת רמקולים שנלקחו מהעותר.

העותר טוען כי מאז מאסרו, לפני חמש וחצי שנים, החזיק ברמקולים שנרכשו בקנטינה ועם העברתו לכלא השרון, נאסר עליו להמשיך ולהחזיק ברמקולים והם נלקחו ממנו באופן שרירותי. פניותיו להחזיר לו את הרמקולים נענו בשלילה. העותר טוען כי יש אסירים שממשיכים להחזיק ברמקולים והחרמת הרמקולים שנרכשו ברשות והיו בשימושם במשך שנים הינה בלתי סבירה.

העותר הפנה בעתירה להחלטתו של כב' הנשיא, השופט טל, בעת"א 22046-10-15 במסגרתה הורה בית המשפט להחזיר לאסיר את הרמקולים שנלקחו ממנו.

2. המשיב מתנגד לקבלת העתירה וסומך התנגדותו על הנחיית הנציבות מהעת האחרונה האוסרת על החזקת רמקולים בתאים.

המשיב מציין בכתב התשובה כי ב-21.4.2016, התכנסה וועדת תנאי מחיית אסירים והוחלט על הוצאת הרמקולים מתאי האסירים "לנוכח שיקולי ביטחון של הסלקה וכן התערבות חשמלאי מוסמך לצורך פירוקם".

נטען, כי כתחליף לרמקולים יוכלו האסירים לרכוש בקנטינה אוזניות אלחוטיות שיאפשרו את ביצוע תכלית פעולת הרמקולים ויאפשרו ויסות אישי המותאם באופן אינדיבידואלי לאוזני השומע. עוד נטען, כי הפתרון המוצע ימנע מריבות וסכסוכים בין האסירים על עוצמת השמע ברמקולים ויאפשר למי שחפץ בכך להאזין בשעות הלילה ובשעות המנוחה מבלי לגרום להפרעה לאסירים אחרים.

בנוסף, ציין המשיב כי רמקולים אינם מנויים על הציוד המותר בהחזקה בהתאם לרשימת הציוד המפורטת בנספח א' בפקנ"צ 04.33.00.

3. בדיון בפני הוסיף העותר כי האוזניות נמכרות בקנטינה מזה 8 שנים. הוא טען כי הפתרון החלופי שמציע המשיב אינו הגיוני שכן השימוש באוזניות מאפשר רק לאסיר אחד להתחבר למכשיר מוסיקה או לטלוויזיה וזה מנטרל את שאר האסירים שרוצים להאזין למשהו אחר.

באשר לשיקול הביטחוני, טען העותר, כי הטענה אינה רלבנטית כי באותה מידה, אפשר להסליק גם במכשיר טלוויזיה המצוי בתא. הוא הוסיף כי בינתיים ניתנה ע"י מותב זה החלטה נוספת בעת"א 47954-01-16 בעניינו של בני סלע וגם שם הורה בית המשפט על החזרת הרמקולים שנלקחו מהאסיר.

לפיכך, ביקש העותר להורות על החזרת הרמקולים שנלקחו ממנו.

4. אקדים ואומר כי טענת המשיב שהרמקולים אינם נמנים על הציוד המותר בהחזקה על פי הוראות הפקנ"צ, טוב היה לו לא נטענה כלל.

הרמקולים נרכשו בקנטינה והם מוחזקים שנים ארוכות ע"י העותר, ברשות של הרשות למרות הוראת הפקנ"צ. משמע, שהמשיב החליט במהלך כל השנים לא לאכוף איסור זה משכך לא היה ראוי לטעון זאת באופן שהדברים הוצגו ומבלי שהובא בפני, אף לא מקרה אחד של שימוש לרעה ברמקולים. אין בכך כדי לומר שהרשות אינה רשאית לשנות מדיניותה בנושא זה או אחר, אבל ראוי שהדבר יעשה בזמן המתאים לכך ולא באופן גורף.

5. נושא הרמקולים עלה בעת האחרונה במספר עתירות. בעתירה אחרת, באותו נושא, דווח לבית המשפט כי על פי הנחיית הביטחון, עד ליום 31.5.2016 הוחרמו כל הרמקולים מתאי האסירים.

6. ניהול בית הסוהר הוא מתפקידו של המשיב, באמצעות הגורמים שהוסמכו לכך וזה תפקידם. שיקול הדעת כיצד ואיך לנהל את בית הסוהר אינו של בית המשפט וככלל, בית המשפט לא יחליף שיקול דעתו בשיקול הדעת של הרשות, אלא אם מצא שההחלטה הינה בלתי סבירה באופן המחייב התערבות שיפוטית.

7. כפי שכבר ציינתי, חרף הוראת הפקנ"צ, הרמקולים נרכשו בקנטינה והם מוחזקים ברשות על ידי העותר. עצם העובדה שניתן לרכוש מוצר בקנטינת בית הסוהר, המשמעות היא שהמוצר עבר את כל בדיקות הביטחון והוא מאושר לרכישה על ידי אסירים

הטיעון של שיקול ביטחוני לא היה משכנע, בלשון המעטה ולא בא בפני שיקול נוסף שיצדיק לדעתי

לפעול באופן דרסטי כפי שפעל המשיב. שינוי כזה יש להחיל באופן הדרגתי ולבחון כל מקרה לגופו. הטענה נטענה באופן סתמי מבלי שנתמכה בחוות דעת מתאימה על ידי גורם מוסמך.

בעת"א 47954-01-16 בני סלע נגד שב"ס שדנה בעתירה זזה, הוריתי על החזרת הרמקולים. עניינה של העתירה שבפני אינו שונה מעניינו של בני סלע. אין ממש בטענת ב"כ המשיב כי יש לאבחן בין שני המקרים.

8. סיכומי של דבר, מהנימוקים שפורטו לעיל, ההנחיה הגורפת שניתנה על ידי המשיב, לאחר שנים שהעותר מחזיק ברמקולים ברשות ובידיעת המשיב, לוקה בחוסר סבירות ואני מחליטה להתערב בה.

לפיכך אני מורה למשיב להחזיר לעותר את הרמקולים, תוך 14 ימים.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ו, 15 אוגוסט 2016, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

המשיב יעביר העתק ההחלטה לעותר.